

Ting, hvor det ofte drejer sig om Liv og Død. Jeg siger, at det at stille en gammel Mand paa en saadan Post synes jeg ikke vidner om stor Humanitet inden for Jærnbanens Styrelse og Ledelse; at forlange af en gammel Mand, at han skal staa paa en saa farlig Post 12 Timer i Træk, det synes jeg er haardt forlangt. Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed herpaa, jeg synes, at hvis der nogetsteds var Grund til at indføre Ottetimersarbejdsdagen, maatte det være paa en saadan Plads som denne her, jeg synes, det er urimeligt at forlange, at gamle Folk nu til Vinter skulle staa i alt Slags Vejr paa en saa anstrengende Post, hvor der til enhver Tid kræves den største Agtpaagivenhed og Paapasselighed. Med det samme jeg taler om dette Forhold, som jeg selv har set og personlig kender, vil jeg tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et andet Forhold fra samme Sted, det er de uheldige Overkørsler, som findes netop ved Jærnbanen ved Odense, og som jeg ved Byens Befolkning nærer et stærkt Ønske om at faa forbedrede. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han ikke har tænkt paa at fremkomme med et Forslag herom, saaledes at disse Ting kunne blive omordnede og forbedrede. — Inden jeg forlader Arbejderforholdene skal jeg omtale en Bemærkning, som findes paa Justitsministeriets Budget, og tillade mig at oplæse, hvad den højtærede Minister skriver. Det er ved Omtalen af Sindssygeanstalten i Viborg. Der skriver Ministeren i sine Anmærkninger: „Men nu er Opsynslønnen, selv efter den i Fjor skete Forbedring af den, netop betydeligt lavere end den, som dygtige og paalidelige Tjenestefolk med Lethed kunne faa i andre Stillinger. Det viser sig ogsaa, at det overhovedet er vanskeligt at faa de ledige Opsynspladser besatte, og at der kun ganske undtagelsesvis kan være Tale om at vælge eller vrage.“ Jeg synes, at det er en haard Dom, den højtærede Minister her selv maa give over Staten som Arbejdsgiver, og jeg spørger den højtærede Minister: Ja, men, hvorfor saa ikke gøre alvorlige Skridt til at faa saadanne Forhold forbedrede. Den højtærede Minister maa indrømme, at

Lønningerne ere betydeligt lavere, end der bydes andre Steder. Det er det samme, jeg har tilladt mig at sige her i Salen mange Gange; det glæder mig nu at faa det bekræftet af Justitsministerens egen Mund. Endvidere maa den højtærede Minister indrømme, at der ikke kan være Tale om at vælge eller vrage. De ere altsaa til saa ansvarsfulde Pladser, som det er at være Opsynsmand paa en Singssygeanstalt, tvungne til at tage hvem som helst, der melder sig. Jeg synes, det er en forfærdelig haard Dom, den højtærede Minister her fælder over sig selv som Arbejdsgiver i Staten. — Jeg skal atter i Aar tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det ønskelige i, at Staten vil indrømme sine Arbejdere en Uges Ferie. Der findes mange, mange Steder i Staten ansat Folk, som saa at sige aldrig have en eneste Fridag hele Aaret rundt; jeg skal for Eksempel nævne Telegrafbudene. Ja, Fridag have de, 1 hver 6te Uge; men ellers Hellig og Søgn hele Aaret rundt skulle disse Folk møde til Tjeneste. Vi have set det samme inden for Postetaten, indtil det i Fjor lykkedes os ved at paatale Sagen her i Rigsdagen at faa gennemført en lille Forbedring i Postbudenes Søndagsfrihed. Indtil da havde disse Folk slet ingen Frihed hele Aaret rundt. Jeg synes, det er en rimelig og billig Fordring, om Staten her gik i Spidsen som god, human Arbejdsgiver og indrømmede sine Folk en Uges Ferie om Aaret, vel at mærke uden Afkortning i Lønnen. En saadan Reform vil ifølge den Statistik, vi i Fjor modtog fra Statistisk Bureau kun koste Statskassen 98,000 Kr. Det synes jeg dog ikke er mange Penge, naar der er Tale om at kunne vise sig human, at kunne byde et saa stort Gode over for saa mange Tusinder Statsarbejdere, som der her er Tale om. — Der er en Sag, som jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, og det er netop om det ikke nu under de uhyre vanskelige Boligforhold, som findes i Kjøbenhavn, ja i alle de større Byer, vilde være hensigtsmæssigt og forsvareligt, om Staten gik til at opføre Boliger for sine Funktionærer. Her i Kjøbenhavn vil der derved afhjælpes en meget stor Trang. Staten er jo i Besiddelse af